

Balık Sesi

M. Kenan AYBASTI

Sahne 1

Dış -Gündüz

Sabahın ilk saatleri Kadıköy, bahariyeden rıhtıma inen geniş cadde neredeyse boş. Yaşlıca bir adam (Yusuf 50-60) tekerlekli sandalyesinde ağır ağır iniyor caddeden aşağı. Ardından merkeze yaklaştığında çarşıya doğru sokağın içine giriyor, taş yolun üzerinde zar zor ilerliyor, herkes dükkânını bir an önce açmak için çalışıyor, sabah temizliği, dükkân önündeki tezgâhların kurulması, Yusuf hepsinin içinden geçip ilerideki bir lahmacuncu dükkânının köşesinde duruyor. Ve karşısındaki canlı balık satan dükkânda akvaryumun içindeki alabalıkları izliyor. Onlara üzülmüş gibi bir hali var. Beyaz iş önlüğü ile genç bir adam elinde iki tane poğaçaya getirip Yusuf'un kucığına bırakıyor.

Genç Adam - Yusuf amca günaydın, buyur.

Yusuf - Sağ ol. Sağ ol. Dur. (Yusuf cebinden para çıkarmaya yeltenir.)

Genç Adam - Yok Yusuf amca. Para verme eniştem gönderdi.

Genç Adam uzaklaşır, Yusuf kucığında kâğıda sarılı poğaçaları açıp yemeye başlar. Bir yandan da balıkları izlemeye devam etmektedir. Bir an irkilir karşıdaki balıkçı dükkânının önüne gider orada çalışan Gençlerden biri gelir

Genç Adam - Buyur Yusuf amca ne oldu?

Yusuf elindeki poğaçalardan birini uzatır. Akvaryumdaki balıkları göstererek

Yusuf - bunu onlara ver..

Genç Adam - olmaz Yusuf amca patron kızıyor akvaryum kirleniyor diye hem onlar yarına kalmaz zay etme poğaçanı kendi ye sen.

Yusuf - (garip bir öfkeyle ama kısık sesle) sıçtırma patronunun şarap çanağına ver şunu onlara.

Genç Adam - İyi peki kızma gene.

Genç poğaçayı alır dükkânın içine girer parçalayıp akvaryumun içine atar. Balıklar poğaçanın parçalarına saldırırken. Yusuf gözlerini dikmiş garip bir hüznle onları izlemektedir. Ardından geri döner köşesine geçip tekerlekli iskemlesinin kenarına bağlı duran poşeti çözer ve içinden selpakları çıkarıp kucığına koyar ve beklemeye başlar.

Yumuşak geçişlerle gün hızla ilerler her bir selpak sattığında parasını çıkarıp sayar. Akşamüstüne doğru bir kez daha parayı saydığına gözleri ışıldar, gereken para tamamlanmıştır. Hızla karşıdaki dükkâna ilerler. Avucundaki çoğu demir bozukluk olan parayı uzatır. Tezgâhtaki adama bağıırır.

Yusuf - Para tamam, benimkini ver. Çabuk ol...

Tezgâhtaki Adam - Tamam amca bekle dur.

Adam büyük leğenin içinden canlı balıkları çıkarır. Onları akvaryum balığı gibi suyuyla birlikte poşete koyar. Birine verir oda getirip Yusuf'a verir. Yusuf parayı adamın avucuna bırakır. Ve balık dolu poşeti kucağına koyup hızla alt sokağa doğru yönelir.

Eski radyo, daktilo vs. eşyalar satan bir tezgâhın önüne gelip. Tezgâhın önünde durduğu hanın içine doğru heyecanla bağıırır.

Yusuf - Halil, Halil

İçerinden yaşlı, kahverengi eski tip bir takım elbise giymiş, fötr şapkalı bir adam çıkar. Yusuf'u kucağında balıklarla görür;

Adam - Bağırma geldim. Tamam.

Yusuf - Çabuk ol çabuk ölecekler...

Adam Yusuf'un iskemlesinden tutar yokuş aşağı sahile doğru hızla ilerlemeye, neredeyse koşmaya başlarlar. Kırmızı ışığın önüne geldiklerinde adam durur.

Yusuf - Hadi durma gir aradan, ölecekler çabuk,

O sırada yeşil yanar hızla fırlarlar ileri karşıya geçip denize doğru giderler.

Denizin kenarına geldiklerinde Yusuf kucağındaki poşeti açıp içindeki balıkları denize döker ve kaçışmalarını suda dağılmalarını izler. Yaşlı adam soluk soluğa kalmıştır. Eğilmiş dinlenmeye çalışıyordu.

Yusuf'un yorgun, yıpranmış gözkapaklarının içinde sevinç dolu gözlerine yaklaşmış izlerken film biter.

